

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/138/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314200580
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2314200580.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom 821 08 Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátskou kanceláriou, so sídlom 821 02 Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, proti odporcovi: F. K., nar. X.X.XXXX, bytom W., XXXX Z., N. Ú.. X, o zaplatenie 313,29 eura s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 169,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 3.7.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 15.1.2014 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 313,29 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poskytovaní služieb GSM č. F. zo dňa 4.11.2011, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM, v znení dodatku, vypožičal odporcovi mikroprocesorovú SIM kartu v počte 1 ks, ktorá odporcovi umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ pri uzatvorení dodatku k zmluve odpredal odporcovi za akciovú cenu 1,- euro aj mobilný telefón značky Sony Ericsson Xperia X8. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb, za obdobie 02/2012 - 04/2012, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatku k zmluve je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj náhradu škody spočívajúcej vo výške rozdielu predajnej ceny mobilného telefónu a akciovej ceny. Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 18.6.2012 vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za neuhradené služby vo výške 169,29 eura, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 144,- eur. Navrhovateľ pokusom o pokonávku súčasne odporcovi zaslal rozpis neuhradených faktúr a vyzval ho na ich úhradu do 2.7.2012.

Navrhovateľ v návrhu ďalej dôvodil, že pokiaľ ide o jeho nároky na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 144,- eur v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody ustanovenia dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie, boli v inom súdnom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky, a to rozsudkom Krajského súdu Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011. V súlade s ust. §

53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ, ako aj dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Z tohto dôvodu sa navrhovateľ týmto návrhom domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla zo odpredaný mobilný telefón. V tejto súvislosti ďalej navrhovateľ uviedol, že uvedená zmluvná pokuta mala ako občiansko-právny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť, teda zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje platné záväzky nespĺnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom prívodiť odporcovi nepriaznivé podmienky zmluvy, ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu, ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku.

Navrhovateľova pohľadávka voči odporcovi teda pozostáva z neuhradených služieb vo výške 169,29 eura a náhrady škody vo výške 144,- eur. Zároveň si navrhovateľ žalobou uplatnil aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 3.7.2012 vo výške podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Odporca sa k návrhu nevyjadril, hoci mu bol riadne doručený spolu s výzvou, aby sa k nemu vyjadril. Svoje právo brániť sa podľa § 101 O.s.p. nevyužil. Súd vo veci postupoval podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Ustanovenie § 101 O.s.p. ukladá účastníkovi tzv. povinnosť tvrdenia. Táto povinnosť však nie je súdom vynútiteľná. V záujme hospodárnosti a rýchlosti konania sa umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti účastníka, za predpokladu, že účastník bol na pojednávanie riadne predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

Vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd je povinný skúmať uzatvorenú zmluvu a chrániť práva spotrebiteľa, navyše sa jedná o návrhové konanie a navrhovateľ nesie dôkazné bremeno (bremeno tvrdenia aj bremeno dôkazu). Keďže navrhovateľ je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti musí obsahovať návrh a rovnako musí vedieť, že k návrhu je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v návrhu. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na § 101, § 120 O.s.p. a dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti účastníkov konania) účastníka konania na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo účastník v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

Súd vykonal dokazovanie špecifikáciou pohľadávky, Zmluvou o pripojení, Dodatkom k zmluve, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby, Pokusom o pokonávku a takto vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ podal návrh na základe skutkového stavu tak, ako bol vyššie popísaný a odôvodnený. Navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu ako s fyzickou osobou nepodnikateľom, t.j. spotrebiteľom.

V zmysle všeobecných zmluvných podmienok účinných od 1.1.2012, podľa čl. 18, bod 18.7 a 18.4 s poukazom na čl. 17, bod 17.4 sa zmluvný vzťah spravuje zákonom o elektronických komunikáciách a ostatnými právnymi predpismi SR.

Podľa § 51 OZ účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ uzavrel s odporcom Zmluvu tak, ako to navrhovateľ popísal vo svojom návrhu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol záväzkový právny vzťah, a to nepomenovaná zmluva v zmysle § 51 OZ. V jej rámci navrhovateľ svoje záväzky splnil, odporca povinnosť platiť cenu poskytnutých služieb neplnil. Navrhovateľovi tak v zmysle čl. 11 bod 11.14 Všeobecných zmluvných podmienok vznikol od 3.7.2012 nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške podľa zákona, t.j. podľa § 517 ods. 2 OZ. Navrhovateľ si pred súdom podaným návrhom uplatnil úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.(základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola určená vo výške 1 % p.a.), preto mu ich súd priznal v celej uplatnenej výške.

Podľa § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, platného v čase uzavretia zmlúv, (1) Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

(2) Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a/ a b/ cit. zák., účastník je povinný ad a/ používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami, ad b/ platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Súčasťou zmluvy o pripojení je aj dodatok, ktorý upravuje rovnako práva a povinnosti účastníkov zmluvy.

V článku 2. Práva a povinnosti Podniku (navrhovateľa) a Účastníka (odporcu - spotrebiteľa) Dodatku k zmluve o pripojení sú upravené prevažne len povinnosti účastníka zmluvy.

V zmysle čl. 2.5 dodatku, V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 144,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy, alebo prerušením, či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písm. c/ tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy podniku účastníkovi.

O neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadne zmluvnej pokuty právoplatne rozhodol napr. Krajský súd v Prešove pod sp., zn. 6Co/91/2011. Navrhovateľ si preto zaplatenie zmluvnej pokuty v návrhu neuplatnil.

V predmetnej veci je nepochybné, že predmetom konania je zaplatenie faktúr za telekomunikačné služby na základe uzavretej zmluvy o pripojení a jej dodatku. Z pohľadu právnej kvalifikácie ide o zmluvy uzavreté v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a zároveň o spotrebiteľské

zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z priložených faktúr vzťahujúcich sa k jednotlivým zmluvám je preukázané, že odporca svoju základnú povinnosť zo zmlúv, a to riadne a včas platiť za cenu poskytovaných služieb nespĺnil, preto sa v tejto časti navrhovateľ dôvodne domáhal súdnej ochrany. Za obdobie 02/2012 - 04/2012 nezaplatil cenu poskytnutých služieb v celkovej výške 169,29 eura. Táto skutočnosť bola v konaní riadne preukázaná a nenamietaná. Súd preto priznal navrhovateľovi uplatnený nárok v tomto rozsahu ako nezaplatené plnenie zo zmluvy, pričom povinnosť odporcu zaplatiť cenu služieb vyplýva z čl. 2.2 a čl. 2.3 a 2.5 dodatku., ale najmä z § 42 ods. 4 písm. b/ citovaného zákona.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného k 12.8.2011, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Omeškanie dlžníka je najčastejším porušením záväzku, hoci z hľadiska realizácie záväzku nejde o najzávažnejšie porušenie, a to z toho dôvodu, že ešte neznamená zmarenie záväzku. Ide tu o prípad, keď záväzok síce nebol splnený v dobe splatnosti, ale splnenie obligačnej povinnosti nie je vylúčené a predpokladá sa jej dodatočné splnenie. Je to samostatná forma nesplnenia v tom zmysle, že ide o nesplnenie dočasné. Omeškanie dlžníka sa nevzťahuje len na prípady nesplnenia záväzku včas, ale zahŕňa aj prípady, keď síce záväzok bol splnený včas, ale toto plnenie nemá náležitosti riadneho plnenia, t. j. plnenie je vadné. Na vadné plnenie sa teda hľadí ako na nesplnenie záväzku.

Odporca podľa listinných dôkazov je v omeškaní tým, že neplnil riadne a včas (dostal sa do omeškania uplynutím času plnenia); omeškanie teda spočíva v porušení záväzku vo vzťahu k času plnenia, keď deň splatnosti neuhradených služieb bol dodatočne určený na deň 2.7.2012 (pokus o pokonávku zo dňa 18.6.2012 z čl. 13).

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle čl. 3. bod 3.7 Dodatku k zmluve o pripojení účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefón / zariadenie mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1. bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou, trhovou cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM- karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v čl. II. bode 2.2 , 2.3 alebo 2.4), vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy č. I. Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu).

Pokiaľ si navrhovateľ svojím návrhom uplatnil aj právo na zaplatenie sumy 144,- eur ako náhradu skutočnej škody, vzniknutej mu porušením povinností odporcu uvedených v uzatvorenej zmluve, je potrebné uviesť, že v zmysle platnej právnej úpravy, najmä ust. § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, základnými predpokladmi vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, príp. náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať,

nebyť vzniku škody. Príčinná súvislosť, ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, pričom treba mať na zreteli, že ak majú byť splnené podmienky zodpovednosti, protiprávny úkon musí byť následkom aspoň jednej z hlavných príčin a okrem toho vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná a nemožno ju len predpokladať. V tejto súvislosti je potom ďalej potrebné uviesť, že navrhovateľ napriek poučeniu zo strany súdu podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. (o povinnosti účastníka konania predložiť, alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci), neunesol dôkazné bremeno, keďže vyhodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, neumožňovalo súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdení navrhovateľa, že by mu protiprávnym konaním odporcu vznikla škoda vo výške 144,- eur, ani o tom, že by tieto jeho tvrdenia boli nepravdivé. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia (145,- eur) a jeho akciovou cenou (1,- euro), je potrebné uviesť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, aká bola tržná cena odporcovi predaného mobilného telefónu v čase uzatvorenia Dodatku k zmluve o pripojení. Do súdneho spisu priložil len výpis z jeho internetovej stránky vypovedajúci o cene, za ktorú on samotný tieto telefóny ponúkal na predaj. Takýto interný výtlačok navrhovateľa, na ktorom sú uvedené iba jeho vlastné údaje o týkajúce sa jeho zmluvného vzťahu s odporcom, súd nepovažoval za dostatočný objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú trhovú cenu mobilného telefónu v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení. Avšak ani preukázanie tejto skutočnosti by bez ďalšieho neumožňovalo súdu dospieť k záveru, že rozdiel tržnej ceny telefónu (prípadne jeho nákupnej ceny, za ktorú ho v tom čase nadobudol samotný navrhovateľ) a jeho predajnej ceny dohodnutej zmluvnými stranami, by bolo škodou na strane navrhovateľa, ktorý sa v rámci svojej obchodnej taktiky rozhodol odpredať odporcovi sporné zariadenie za zníženú - akciovú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu je výsledkom konsenzu zmluvných strán a nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. Okrem toho navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním alebo opomenutím odporcu (spočívajúcim podľa tvrdení navrhovateľa v porušení povinnosti odporcom platiť za poskytnuté telekomunikačné služby odplatu riadne a včas) a vznikom škody na strane navrhovateľa. Ako bolo vyššie uvedené, vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaný. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v prípade, že navrhovateľ chce byť v spore úspešný, nezabavuje ho povinnosti preukázať príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním alebo opomenutím odporcu. Takúto príčinnú súvislosť nezakladá ani prehlásenie odporcu, uvedené v čl. 3. bod 3.7 Dodatku k zmluve o pripojení, v ktorom odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1. bod 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou mobilného telefónu / zariadenia a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou so spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytnuté mu prostredníctvom SIM - karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku, po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku, konkrétne záväzkov uvedených v čl. 2. bod 2.2., 2.3 alebo 2.4. vzhľadom na výšku zľavy spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy č. I. Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikne škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Pre poriadok je ďalej potrebné uviesť, že zo zmluvy a dodatku ani zo Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť odporcu doplatiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z ceny mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia v prípade, že odporca poruší povinnosti, ktoré mu z dodatku vyplývajú. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia zo strany navrhovateľa nebolo v kúpnej zmluve obsiahnutej v dodatku ku zmluve o pripojení ani viazané na splnenie žiadnej rozvázovacej podmienky .

Z týchto dôvodov potom súd návrh navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi v rozsahu 144,- eur, ako rozdielu medzi údajne tržnou cenou predaného mobilného telefónu / zariadenia a jeho predajnou cenou odporcovi, zamietol ako nedôvodný a vo zvyšnej časti návrhu vyhovel, nakoľko priznaná istina zodpovedá poskytnutým službám navrhovateľa, ktoré odporca využil a za ktoré však nezaplatil.

O trovách konania súd rozhodol súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ a odporca boli v konaní úspešní či neúspešní takmer v rovnakej miere (úspešnosť navrhovateľa 54 % a odporcu 46 %), preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa citovaného ustanovenia a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.